

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 259/2024
19.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ђорђа Бендића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 232/23 од 30.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 729/23 од 23.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Бендића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 232/23 од 30.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 729/23 од 23.11.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв 232/23 од 30.10.2023. године, одбијен је као неоснован, предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Бендића, за обуставу кривичног поступка против окривљеног због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС и кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 729/23 од 23.11.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Бендић, због повреде кривичног закона са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и побијане одлуке преиначи, тако што ће обуставити кривични поступак према окривљеном или да оба побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења са образложењем да је окривљеном стављено на терет да је дана 04.10.2001. године извршио кривично дело убиство из члана 47. став 1. КЗ РС, којом одредбом је прописано да ће се учинилац тог кривичног дела казнити затвором од најмање пет година, па имајући у виду одредбу члана 95. став 1. тачка 3) ОКЗ, која предвиђа да кривично гоњење застарева за десет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко пет година, то је, у конкретном случају, протеком рока од 20 година од извршења кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Нижестепени судови су, према ставу одбране, налазећи да је неоснован предлог браниоца окривљеног за обуставу кривичног поступка и да апсолутна застарелост кривичног гоњења, у конкретном случају није наступила, повредили закон на штету окривљеног.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се у суштини указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу решења, на страни 2, став 5-7 и страни 3, став 1, дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић